

Bruiloftskleed

11 oktober 2026, Christus Triumfatorkerk

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

Lezingen: Jesaja 25: 6-9 en Matteüs 22: 1-14

Komen

- Welkomstwoord door de ouderling van dienst
- Aanvangslied 'De vreugde voert ons naar dit huis' (280: 1, 4, 5)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Psalm van de zondag Psalm 23

Zingen: Lied 23c: 1 en 2

Lezen: 'Genoeg' - Erik Idema

Jij zoekt voor mij
Groen grazig gras.
Ik voel me vrij
Speel zonder jas.

En als ik blaas,
Begrijp jij mij.
Loop ik op straat,
Ben jij er bij.

In diepe nacht
Maak jij het licht.
Jij houdt de wacht,
Jij blijft in zicht.
Als ik jou heb,
Heb ik genoeg.

Zingen: Lied 23c: 4 en 5

- Kyriëgebed
- Glorialied 'Toch overwint eens de genade' (Lied 755)

Woord

- Voor de kinderen (op de bankjes)
 - Gebed*
 - Gesprek: een droom.*
 - Uitlopend in dit filmpje: <https://vimeo.com/1217000846?&login=true>*
 - Muziek: uit Joseph and the Technicolor Dream Coat - Any Dream Will Do*
- Schriftlezing Jesaja 25: 6-9
- Lied: 'Voor ieder van ons een plaats aan de tafel' (388: 1 en 2)
- Schriftlezing Matteüs 22: 1-14
- Lied: 'Voor ieder van ons een plaats aan de tafel' (388: 4 en 5)
- Preek

Afgelopen woensdag was ik te gast bij de buurtlunch in de Shalomkerk.

De Shalomkerk staat in Vrederust in Den Haag Zuid. Een wijk waar je alle 180 verschillende nationaliteiten van Den Haag op straat tegenkomt. Een volksbuurt zou het vroeger heten, of probleemwijk, kracht- of prachtwijk zou voormalig minister Vogelaar het noemen.

Ik was daar omdat de diaconaal predikant Heleen Joziasse van buurt- en kerkhuis Shalom daar een presentatie gaf over haar onderzoek naar 'Geleefd geloof', en vóór die presentatie mocht ik mee-eten bij de buurtlunch.

En daar is deze foto van, al dekt deze foto niet helemaal de lading. Deze foto is een tijd geleden genomen toen daar een delegatie van de gemeenteraad op bezoek was, en deze foto geeft een wat vertekend beeld omdat er nog iets te veel witte mannen opstaan. De buurtlunch in de Shalomkerk is namelijk een echte afspiegeling van de mensen uit de wijk. Alle nationaliteiten zou je daar zomaar kunnen ontmoeten.

Er werd halal en vegetarisch gekookt. Je proefde de oosterse keuken in de kruiden die door de rijst zaten en ik zat naast een mevrouw met een hoofddoekje. Het was exemplarisch voor de middag die erop volgde.

Die maaltijd sloot zo haarfijn aan op de presentatie die daarna volgde. Daarin ging het over hoe we kerk kunnen zijn in het licht van Gods toekomst. Dat klinkt ingewikkeld en dat is het ook. Niet zozeer om uit te leggen: want het gaat om de vraag hoe we kerk kunnen zijn, hoe we een gemeenschap zijn die leeft alsof het Koninkrijk van God al is aangebroken. Een kerk die vindplaats is voor God en zijn toekomst. Waar de belofte van God al werkelijkheid is geworden. Dat is best te begrijpen, maar het is veel lastiger om ook te doen.

Toch is dat wel wat ik heb ervaren tijdens die maaltijd. Hier zit de buurt ook in de kerk. Hier is echt iedereen welkom. Hier mag je zijn wie je bent. Hier is een moment van stilte voor de maaltijd waarin iedereen in zijn eigen geloof kan danken voor de maaltijd. Hier zie je hoe het in het Koninkrijk van God eraan toe gaat. Deze eenvoudige buurtlunch laat zien wat Jesaja bedoelt als hij schrijft over een feestmaal waar alle volken welkom zijn. En dan gaat het niet om de uitgelezen gerechten en belegen wijnen, dan gaat het om wat er tijdens de maaltijd gebeurt. Hier wordt God zichtbaar. Voelbaar. Hier "gebeurt God". Deze eenvoudige maaltijd in een kerk in een prachtwijk. Hier komt de hemel op aarde.

En bij het bereiden van die maaltijd, bij het eten en opdienen en bij de afwas na afloop, gebeurt ook wat Jesaja al voor zich ziet: daar leven mensen met elkaar mee. Daar wordt getroost en worden tranen van de ogen gewist, daar wordt gevraagd hoe het met je gaat. Daar wordt er met je meegeleefd als je een verlies hebt geleden. Als je een geliefde hebt verloren. Daar kun je op verhaal komen. Daar wordt geloofd: *Juich en wees blij: Hij heeft ons gered!*

Waarschijnlijk loop ik te hard van stapel. Waarschijnlijk is er ook wel eens wat tijdens die maaltijd. Ik hoorde ds. Joziasse zeggen dat ze ook wel eens iemand de toegang tot de maaltijd heeft moeten ontzeggen. Want mogen zijn wie je bent, betekent ook dat je de ander de ruimte moet geven om dat te kunnen. Als je dat niet kan of weigert dan verstoort je de maaltijd.

Het Koninkrijk is nog niet aangebroken. Er is nog geen maaltijd zoals in het visioen van Jesaja. Maar het moet wel een streven zijn. Het is waar wij op gericht zijn, waar we naartoe mogen leven. Die maaltijd. Dat Koninkrijk, die belofte: *God-met-ons*, moet ons handelen bepalen.

Moet onze blikrichting bepalen.

Want dan ga je zien wat ons geven is.

Wat er al niet aan 'koninkrijk' voor het oprapen ligt. Niet alleen in de Shalomkerk, maar ook in de Christus Triumfatorkerk. En niet alleen in de kerk. In de hele schepping. Ook bij jezelf. In jezelf. Je hebt zoveel moois gekregen, God heeft zijn rijk in jou gelegd. Durf daar in te geloven en durf daaruit te leren. Dat was de oproep op die studiedag, en dat is ook de bedoeling van dat visioen van Jesaja. Durf ervoor te gaan en de uitnodiging aan te nemen.

Maar ja, in theorie is dat makkelijk. Maar in de praktijk is het zo ingewikkeld.

Dat zeggen mensen al 2000 jaar. Je moet er wel aan durven gaan. Als je wordt uitgenodigd voor het feestje van God, dan moet je de uitnodiging wel aannemen. Je moet durven zien wat je hebt ontvangen, anders werkt het niet.

Dat blijkt wel uit de gelijkenis die Jezus vertelt. Daar valt het feestje in het water. Er kom niemand. Alles staat klaar. Uitgelezen gerechten en belegen wijnen. Maar de genodigden halen hun schouders op. Het laat ze onverschillig. Of ze hebben wel wat beters te doen en gaan naar hun land of hun winkel. Of nog erger: ze worden boos en mishandelen de dienaren en brengen hen om. Het is een weinig subtiele verwijzing naar al die keren en al die mensen die Gods boodschap van genade en vrede, van ruimte geven en bevrijd leven niet wilden horen en weghoonden. Jezus zelf heeft er dagelijks mee te maken.

De koning wil de liefde vieren, maar de mensen durven niet.

De koning geeft het niet op, want de liefde vieren kan je niet alleen. Alle deuren van de feestzaal gaan open. Iedereen die de dienaren onderweg tegenkomen wordt uitgenodigd. Kom en vier met ons! En dan wordt het opeens een buurtlunch. Jan en alleman zit aan. En ook Jannie en alle vrouw. De regenboogvlag hangt uit en rijk en arm en oud en jong - iedereen is welkom aan de tafel van de Heer. Hier mag zijn wie je bent in het huis van God.

De dienaren gingen de straat op en brachten zo veel mogelijk mensen samen, goede en slechte. Het maakt niet uit hoe je leven er uit ziet. Of je dat alles op orde hebt. Of dat je nog op zoek bent en twijfelt. Het maakt niet uit wat je allemaal fout hebt gedaan in je leven. Jij bent welkom zoals je bent. Kom het feest meevieren!

Dat is de basis. Maar wel met een voetnoot. En disclaimer.

Toen de koning binnenkwam om te zien wie er allemaal aanlagen, zag hij iemand die geen bruiloftskleed droeg, en toen de koning hem ernaar vroeg had hij geen antwoord. En dan gooit de koning hem eruit, de anderen achterna die uitnodiging weigerden.

Waarom?

Past dit bij een God van liefde genade? Zijn we dat toch niet *altijd* welkom bij God, wie of wat en vooral ook: hoe we ook zijn?

Ja toch wel – dat is het uitgangspunt.

Maar je moet er zelf natuurlijk ook wel een beetje zin in hebben.

We willen geen chagrijnige gezichten op het feest.

Dus het maakt echt niet uit hoe je hier zit vandaag. In de enige trui die je hebt: prima. Of in een overhemd zonder stropdas, omdat die niet lekker zit, of omdat je daar al de hele week in loopt, prima. Of juist met je feest schoenen om dat je vandaag 30 jaar getrouwd bent – even goed.

Dat bruiloftskleed gaat niet over de kleren die je aan hebt. Het gaat om je houding.

Slechten en goeden zijn binnen. Allemaal mensen die eerst niet eens op de lijst stonden. Ze zijn uit alle uithoeken naar binnen gehaald.

En bij feesten in de oudheid ging het bij dan zo, dat je bij de deur dan een bruiloftskleed kreeg. En daar heeft Jezus het hier over. Die mensen waren er geen van allen op gekleed. Niemand had er tenslotte op gerekend, ze zijn zo van de straat geplukt. Dus krijgt iedereen bij de deur een mantel uitgereikt. Een bruiloftskleed. Een feest jas.

Je laat je sores achter op de drempel. Je doet je oude jas uit. Al je pretenties leg je af. Je krijgt een nieuwe jas, de jas van het koninkrijk. “Welkom! Een doe of je thuis bent.”

En dan is er die ene man, die heeft blijkbaar zijn bruiloftskleed geweigerd. Die denkt: ik pas hier wel van mezelf. Ik voldoe wel. Ik kan hier in mijn eigen kloffie verschijnen. Kijk, dan zet je je opeens buiten de feestende menigte. Dan heb je de boodschap niet goed begrepen. Dan denk je dat je het allemaal wel alleen kan. Zonder hulp van de koning. Dat je het zonder God wel af kunt. Ik red mezelf wel.

Deze bruiloftsgast beseft niet wat hij ontvangt. Hoe bevoorrecht hij is dat hij de bruiloft mee mag vieren. Hij vindt dat blijkbaar wel logisch. Hij heeft geen bruiloftskleed nodig. Hij heeft het wel verdiend. Hij weet het allemaal wel. Zo iets. Daar gaat het mis.

God nodigt mij niet om wie ik ben, maar om wie Hij is. God nodigt mij niet uit omdat ik goed ben, maar omdat Hij goed is! Ik ben zonder meer welkom. Maar dat dank ik wel aan hem en niet aan mezelf.

Hoe doe je dus een bruiloftskleed aan? Hoe neem je je de uitnodiging voor het feest aan?

Zoals die mensen op de buurtlunch in de Shalomkerk.

Open. Vrij. Blanco. Als iedereen een bruiloftskleed aan heeft zie je geen hoofddoekjes of keppeltjes. Geen mooie jurken of gewone spijkerbroeken. Op Gods feest veroordeel je niet en houd je geen afstand. Ga je naast anderen staan – of zitten. En neem je ze mee naar binnen. Of ze nu naar parfum ruiken of alsof ze al een paar dagen niet gedoucht hebben. Iedereen is welkom bij Gods bruiloftsfeest.

Neem de uitnodiging voor het nieuwe leven aan. Het feest van iedereen door elkaar. Vier de liefde.

Met elkaar en deel ervan.

Liefde en genade is niet alleen wat je krijgt. Maar ook wat je doorgeeft.

Laat zien wat je ontvangen hebt.

Dan ben je uitnodigend, vergevingsgezind en bemoedigend.

Kom mee, zeg je dan. Want God is een God van feest. En hij nodigt breed uit. Dus doe je bruiloftskleed aan en feest mee.

Amen

- Muzikaal intermezzo

Antwoord

- Lied: 'Uit vuur en ijzer' (Zangen van Zoeken en Zien, 465)
 - Dankgebed en voorbeden, stil gebed, Onze Vader
 - Collecte
- Aankondiging doelen: Straat Pastoraat en deze kerk*
Gelegenheid tot geven via de QR-code of de appostelapp
Dankgebed over de gaven

Gaan

- Slotlied 'Waar God de Heer zijn schreden zet' (Lied 723)
- Zegen